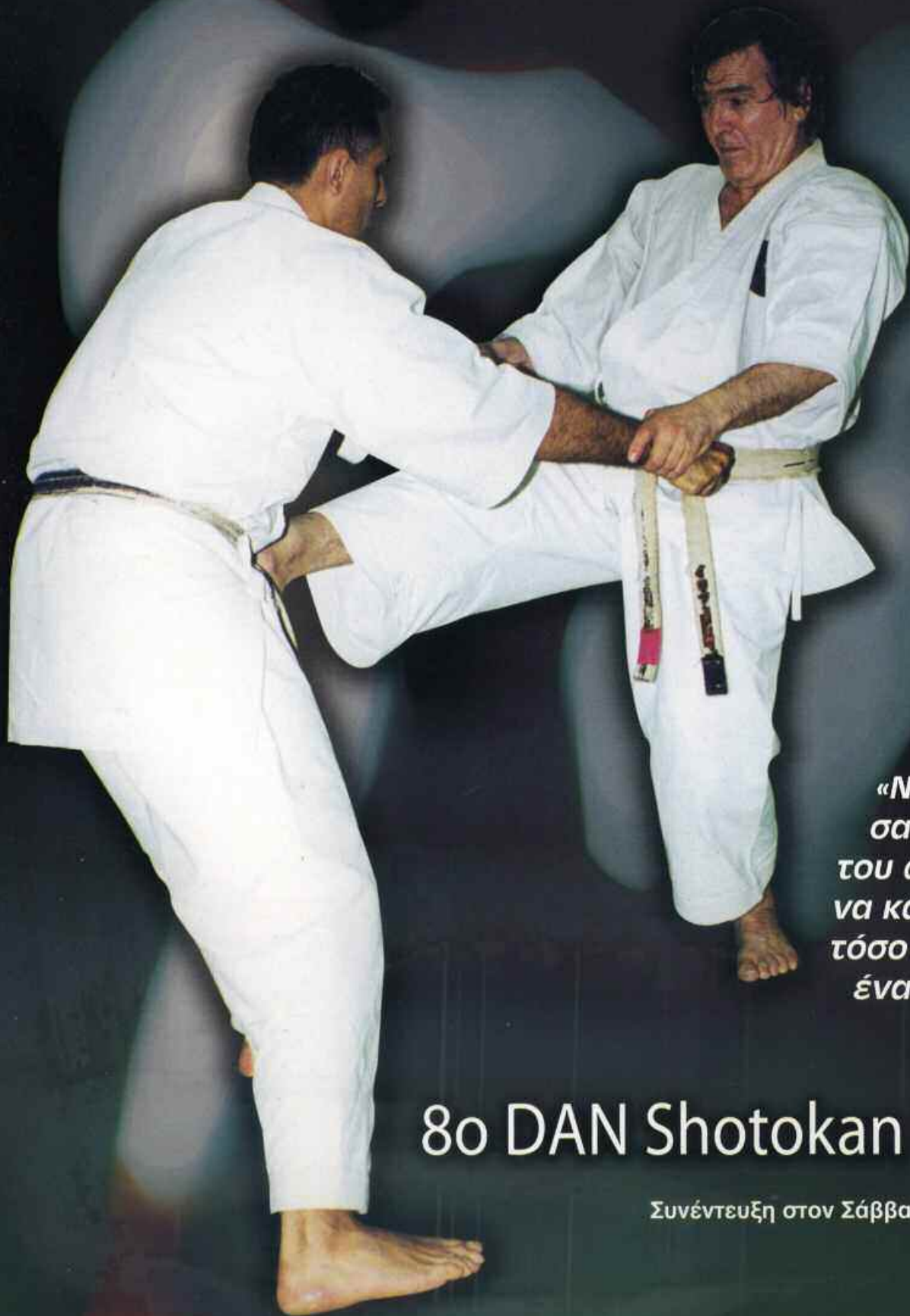

Dr. ILIJA JORGA SHINAM

*«Να επιτίθεται
σαν τα κύματα
του ωκεανού και
να κάνει μπήλοκ,
τόσο δυνατό σαν
ένα δέντρο 100
χρόνων».*

8ο DAN Shotokan Karate

Συνέντευξη στον Σάββα Π. Μαστραππά

Ετυχε να δω για πρώτη φορά τον δάσκαλο Dr. Ilija Jorga το έτος 1986 και δεν κρύβω ότι εντυπωσιάστηκα. Πέρασαν, όμως, άλλα τέσσερα χρόνια πριν προπονηθώ μαζί του για πρώτη φορά. Από τότε, και μέχρι το 1995 που ήλθε για τελευταία φορά στην Ελλάδα, ήμουν πάντα παρών στα σεμινάρια του. Ο συνδυασμός των επιστημονικών γνώσεων για το ανθρώπινο σώμα και η υψηλή τεχνική του κατάρτιση ήταν αυτό που πάντοτε ζητούσα. Κάθε φορά που τον παρακολουθούσα, έλυνα μια σειρά από απορίες που είχα για το καράτε και αφορούσαν την προπονητική, την κινησιολογία και την πιο ασφαλή, από απόψεως τραυματισμών, εκτέλεση των τεχνικών.

Διατήρησα όλα αυτά τα χρόνια μία αραιή επικοινωνία μαζί του. Χάρηκα πολύ όταν αποδέχθηκε την πρόσκληση που του έκανα, στις αρχές του έτους, να επισκεφθεί την Ελλάδα και να διδάξει σε ένα

σεμινάριο που θα διοργάνωνα. Το σεμινάριο πραγματοποιήθηκε από τις 12 μέχρι τις 14 Απριλίου. Το παρακολούθησαν πάνω από 70 καρατέκα, μαθητές από το Dojo μου, τα Dojo των μαθητών μου από την επαρχία και μία ομάδα από τέσσερις Κυπρίους εκπαιδευτές, οι οποίοι ταξίδεψαν από την Κύπρο για να προπονηθούν με τον δάσκαλο Jorga. Τέλος, μία ομάδα από το Dojo του καλού μου φίλου Κέϊβαν Γκάτζι ήταν παρούσα, με επικεφαλής τον ίδιο.

Ο Δάσκαλος JORGA γεννήθηκε στις 15-11-1940 στο Βελιγράδι της Σερβίας. Το 1967 αποφοίτησε από την Ιατρική Σχολή του Πανεπιστημίου του Βελιγραδίου, το 1978 πήρε Μάστερ στην Ιατρική, το 1983 το διδακτορικό του δίπλωμα και το 1986 έγινε Επίκουρος Καθηγητής στο Τμήμα Φυσιολογίας και Τραυματολογίας των αθλημάτων, στο ανωτέρω Πανεπιστήμιο.

Ο Shinam Jorga είναι ένας από τους πρωτοπόρους του Καράτε στον δυτικό κόσμο. Το 1960 άρχισε να προπονείται στο Καράτε υπό τον sensei T. Μουρακάμι από τον οποίο και πήρε, το έτος 1967, το πρώτο του Dan. Έχει δημοσιεύσει 19 βιβλία γύρω από την προπονητική μέθοδο του karate, την τραυματολογία και τη βιομηχανική των τεχνικών καράτε.

Ως αγωνιστής υπήρξε χαρισματικός. Αναδείχθηκε τέσσερις φορές Πανερωπαϊκός πρωταθλητής στα kata και το kumite και μία φορά 3ος Παγκόσμιος.

Στις 15-11-1980 ίδρυσε τη Διεθνή Ομοσπονδία Καράτε FUDOKAN, της οποίας είναι και ο επικεφαλής τεχνικός. Το έτος 1997 ήταν ο πρώτος δυτικός καρατέκα του Shotokan Karate που πήρε το 8ο Dan από τον sensei Nishiyama.

Σ.Μ.

Σ.Μ.: Πώς αρχίσατε να προπονείστε στο Καράτε, sensei, και πώς ήταν τα πρώτα χρόνια;

I.J.: Μετά από πολλά χρόνια, όταν οι άνθρωποι μιλάνε για την αρχή, αρέσκονται να κατασκευάζουν ωραίους μύθους και μυστήρια γύρω από αυτήν.

Ο τρόπος που άρχισα εγώ Καράτε ήταν αρκετά απλός. Δεν μου άρεσε το Καράτε, έπαιζα πιάνο και έκανα γλυπτική αλλά ο αδελφός μου ο Βλαδίμηρος έκανε πυγμαχία και τζούντο και αργότερα Καράτε. Ο θείος μου σπούδαζε τότε στην Σορβόνη και το καλοκαίρι του 1958 ήρθε για διακοπές στο Ντουμπρόβνικ όπου ζούσαμε με τη μητέρα μου, μαζί με έναν Γάλλο φίλο του και την κοπέλα του. Οι άνθρωποι στο Ντουμπρόβνικ είναι λίγο εριστικοί και επειδή ο Γάλλος φίλος του θείου μου είχε μαζί του και μία ωραία κοπέλα, μετά από αρκετές προκλήσεις, δεν άργησε να έρθει σε συμπλοκή με κάποιους. Παρ' όλο που δεν έδειχνε να έχει ιδιαίτερα σωματικά προσόντα ξεκαθάρισε πολύ εύκολα την κατάσταση. Δεν κατάλαβα, όμως, τι ακριβώς συνέβη και εξεπλάγην με την αποτελεσματικότητα αυτού του ανθρώπου. Και ενώ εγώ θεώρησα ότι ο τρόπος που ενήργησε δεν ήταν ο ενδεδειγμένος, ο αδελφός μου ενθουσιά-

Η FUDOKAN θέλησε να συνδέσει αυτές τις αυθεντικές ρίζες και προσπαθεί να βρει σε ποιο ακριβώς σημείο έσπασε η αλυσίδα και χάθηκε το παραδοσιακό καράτε

στηκε από όλο αυτό το ξυλοκόπημα και άρχισε να τον ακολουθεί σαν σκυλάκι και να τον παρακαλάει να του δείξει. Ήμουν τότε 17 ή 18 χρονών. Μετά από παράκλησή μας, ο Γάλλος μάς έδωσε ένα πολύ μικρό βιβλίο περίπου 40 σελίδων - το έχει ακόμη καλά φυλαγμένο ο αδελφός μου - με γιαπωνέζικα γράμματα, το οποίο αναφερόταν σε πολύ βασικές τεχνικές χεριών και ποδιών. Και ενώ εγώ τα ξέχασα σύντομα όλα αυτά, ο Βλαδίμηρος άρχισε να προπονείται, οργανώνοντας την ίδια εποχή το πρώτο Dojo Karate στην Γιουγκοσλαβία. Ήταν ο πρώτος Γιουγκοσλάβος Καρατέκα.

ΕΡ: Μαθαίνοντας μόνον από το βιβλίο;

I.J.: Ναι, μόνον από το βιβλίο! Θυμάμαι ότι το σπήριζε στο παράθυρο και έκανε προπόνηση. Ήταν

το 1960 και είμαστε και οι δύο, τότε, φοιτητές της ιατρικής όταν χάσαμε τον πατέρα μας και επειδή ο Βλαδίμηρος ήταν πολύ ευαίσθητος θέλησε να δραπετεύσει για έναν χρόνο στις ΗΠΑ, όπως και έκανε.

Μετά τη φυγή του αδελφού μου, αισθανόμουν πολύ υποχρεωμένος απέναντί του, διότι δεν είχε μείνει κανένας να φροντίζει το Dojo και άρχισα να προπονούμαι για 5-6 ώρες την ημέρα.

Το 1963 καλέσαμε τον sensei Murakami από το

Παρίσι για να κάνει ένα σεμινάριο Καράτε. Ήταν η πρώτη φορά που είδα τον δάσκαλο Murakami. Έκανε εξετάσεις, μετά το τέλος του σεμιναρίου και μου έδωσε πορτοκαλί ζώνη. Ήταν οι πρώτες εξετάσεις της ζωής μου. Μετά, ο δάσκαλος Murakami μου χάρισε το κιμονό του. Τότε αισθάνθηκα σαν να μου χάρισαν όλον τον Γαλαξία. Το όνομα Murakami ήταν γραμμένο στο κιμονό, η φόρμα ήταν πολύ μικρή αλλά εγώ τη φόραγα και αισθανόμουν υπερήφανος.

Άρχισα να προπονούμαι χωρίς διακοπή μετά από αυτά. Όλη η ζωή μου ήταν διάβασμα και προπόνηση. Ήταν, τότε, μια πολύ δύσκολη εποχή για την οικογένειά μου. Ήμασταν μια πλούσια, αριστοκρατική οικογένεια, ρουμανικής καταγωγής αλλά όταν πέθανε ο πατέρας μου χάθηκαν τα πάντα. Η μητέρα μου πήγε για δύο χρόνια στο ψυχιατρείο διότι δεν μπορούσε να αντέξει τον θάνατο του πατέρα και αυτή ήταν η δεύτερη καταστροφή. Δεν έφταναν όλα αυτά, εγώ απέκτησα φυματίωση από την πολλή προπόνηση και τότε ο αδελφός μου ως αρχηγός της οικογένειας, μου επέβαλε να σταματήσω, για λίγο.

Κάποιος με ρώτησε κάποτε, γιατί μετά από όλες αυτές τις αναποδιές συνέχισα το Καράτε. Ήθελα να κάνω ένα μνημείο για τον πατέρα μου. Σκέφτηκα λοιπόν ότι το καλύτερο μνημείο που θα μπορούσα να κάνω γι' αυτόν ήταν το Καράτε. Να είμαι πρωταθλητής εδώ και αλλού και να λένε όλοι: «Ο γιος του Jorga...». Ήμουν νέος και τα έβλεπα έτσι.

Το 1967, στο Ζάγκρεμπ, ο sensei Murakami - ο πρώτος Ιάπωνας δάσκαλος που ήρθε στην Ευρώπη - μου έδωσε 1ο Dan μετά από 7 χρόνια προπόνησης. Ήμουν ο πρώτος Ευρωπαίος που πήρε 1ο Dan από την J.K.A.

Σύντομα, ο δάσκαλος Murakami ανακάλυψε ότι είχε καρκίνο και κατάλαβε ότι δεν θα αντέξει για πολύ ακόμα. Με κάλεσε στο Παρίσι και μου είπε ότι ήθελε να γυρίσει πίσω και να πεθάνει στην Ιαπωνία. Τότε

έβαλα τα κλάματα και είπα ότι δεν ήταν δυνατόν να πεθάνει και ότι θα σταματούσα το καράτε. Μου είπε: «Ηλία μην κάνεις έτσι, εγώ θα πεθάνω αλλά θα ζω μέσα από σένα. Τώρα θα πρέπει να βρείτε έναν άλλον δάσκαλο». Εγώ δεν ήθελα ούτε να ακούσω και τότε μου είπε: «Ο sensei Kaze είναι ο καλύτερος που υπάρχει αυτήν τη στιγμή. Πέστε του ότι του προτείνω εγώ να σε δεχθεί μαζί με τον αδελφό σου».

Το καλοκαίρι του 1968 ο δάσκαλος Kaze έκανε ένα σεμινάριο στη Ρώμη και εγώ με τον αδελφό μου πήγαμε και τον συναντήσαμε. Μας κοίταξε χωρίς πολλά - πολλά και είπε μόνον: «Αν θέλετε να έλθετε μαζί μου να είστε πάλι εδώ το φθινόπωρο». Πήγαμε το φθινόπωρο και μετά το τέλος του σεμιναρίου έδωσα εξετάσεις για 2ο Dan και το πήρα.

Σ.Μ.: Ποιες είναι οι σημαντικότερες αγωνιστικές σας διακρίσεις;

Ι.Ι.: Αναδείχθηκα 4 φορές Πανερωπαϊκός πρωταθλητής και στο kumite και στα kata. Μετά από χρόνια ο Frank Brennan πέτυχε το ίδιο. Δεν θεωρώ όμως αυτές τις μεγαλύτερές μου στιγμές.

Σ.Μ.: Ποιες ήταν λοιπόν οι σημαντικότερες σας στιγμές;

Ι.Ι.: Η πρώτη σημαντική στιγμή στην καριέρα μου ήταν το έτος 1972, στο Τόκιο, κατά τη διάρκεια του τουρνουά το οποίο διοργανώθηκε τότε για τη μνήμη του sensei Funakoshi. Ένα τουρνουά το οποίο γίνεται κάθε 50 χρόνια. Το τουρνουά διεξήχθη σε 12 αγωνιστικούς χώρους με τη συμμετοχή 1450 Ιαπώνων και 250 Δυτικών καρατέκα.

Κατάφερα να φτάσω στον τελικό, όπου συναντήθηκα με τον Hashimoto, σ' έναν αγώνα χωρίς διακοπή, χωρίς κριτές και χωρίς απόφαση και ο οποίος διήρκεσε 5 ολόκληρα λεπτά. Τον αγώνα παρακολούθησαν τέσσερις θρύλοι του Καράτε. Ο Nakayama sensei, από το Shotokan, ο Ivata sensei, από το Shito, ο Ohtsuka sensei, από το Wado και ο Yamagutsi sensei, από το Goju. Ήταν μια μαγική στιγμή.

Η δεύτερη σημαντική στιγμή μου ήταν στο πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο της, μετέπειτα, WUKO, στην Ιαπωνία, κατά τη διάρκεια του οποίου συζητήθηκε η αναδιάρθρωση της οργάνωσης και όπου έγινε αποδεκτή η εισήγησή μου για την αλλαγή του τίτλου της οργάνωσης σε WUKO.

Η τρίτη ήταν όταν, το έτος 1972 στο Παρίσι, εξελέγη Αντιπρόεδρος της WUKO, μετά από πρόταση των οργανώσεων καράτε τριών ηπείρων και παρά την αντίθετη γνώμη του κ. Ντελκούρ.

Σ.Μ.: Μετά λοιπόν από τον θάνατο του sensei Murakami, ο sensei Kaze έγινε ο δάσκαλός σας.

Ι.Ι.: Ναι, για πάρα πολλά χρόνια ήταν ο δάσκαλός μου και ήμουν ο καλύτερος μαθητής του και το δεξί του χέρι.

Σ.Μ.: Μετά προχωρήσατε στην ίδρυση της Διεθνούς Ομοσπονδίας Παραδοσιακού Καράτε «FUDOKAN»;

Ι.Ι.: Ναι, ήταν το 1980. Τότε στην J.K.A. άρχισε η εξοντωτική μάχη μεταξύ των Ιαπώνων για το ποιος θα διαδεχόταν τον Nakayama

Το FUDOKAN-SHOTOKAN Καράτε είναι ένα νέο στυλ. Οι FUDOKAN καρατέκα αποτελούν την ελίτ του Shotokan, διότι κάνουν καράτε με έναν πιο επιστημονικό τρόπο. Έχουν παντρέψει το παραδοσιακό καράτε με την επιστήμη

FUDOKAN σημαίνει «Το σπίτι της ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ»

sensei. Κανένας δεν ήξερε ποιον δρόμο θα ακολουθούσε η J.K.A. Θέλοντας να προστατεύσω τον δάσκαλό μου, λόγω αυτής ακριβώς της κατάστασης, μίλησα με τους μαθητές του σε όλη την Ευρώπη και καταλήξαμε ότι η ίδρυση μιας οργάνωσης θα κατοχύρωνε τον sensei Kaze. Η ιδέα ήταν δική μου αλλά ο δάσκαλός μου όχι μόνον δεν είχε αντίρρηση αλλά ουσιαστικά ήταν πίσω από όλα αυτά.

Σ.Μ.: Αυτός ήταν ο μοναδικός λόγος;

I.J.: Όχι, υπήρχαν και τεχνικοί λόγοι. Οι καρατέκα είχαν κουραστεί από τον εμπειρισμό των δασκάλων της J.K.A. Το Καράτε της J.K.A. έχει δύο μειονεκτήματα. Πρώτον δεν υπάρχει μεθοδολογία στον τρόπο της αναπνοής. Μια εισαγωγή στον τρόπο της αναπνοής υπάρχει στο Hanketsu Kata αλλά πουθενά αλλού. Στο γνήσιο βιβλίο της J.K.A. το «Καράτε Κιοκάϊ», του sensei Funakoshi και του sensei Oshima υπάρχουν Κάτα όπως το Saipha και το Sanhin (αναφέρομαι στο 1922). Ο Nakayama sensei τα έβγαλε έξω αυτά τα Κάτα για να δημιουργήσει διαφορές μεταξύ των στυλ, αυτό ήταν δεύτερο μεγάλο λάθος, διότι έχασαν εντελώς τη στάση "Sanshin Dachi", η οποία υπάρχει λίγο στα KATA Unsu και Nitzushihō, αλλά μόνον εκεί. Αυτά θεωρώ ότι ήταν δύο κακές αποκλίσεις και ήθελα στη FUDOKAN να γυρίσουν πίσω.

Η FUDOKAN θέλησε να συνδέσει αυτές τις αυθεντικές ρίζες και προσπαθεί να βρει σε ποιο ακριβώς σημείο έσπασε η αλυσίδα και χάθηκε το παραδοσιακό καράτε. Ακόμα, λόγω των επιστημονικών γνώσεων τις οποίες διαθέτουμε εγώ και ο αδελφός μου, τροποποιήσαμε κάποιες στάσεις και τεχνικές ούτως ώστε να εκτελούνται με περισσότερη ασφάλεια για το ανθρώπινο μυϊκό και σκελετικό σύστημα. Τέλος, μελετήσαμε πιο επιστημονικά τον τρόπο μετάδοσης της δύναμης και έχουμε επίσης εντάξει στο εκπαιδευτικό μας πρόγραμμα το KOBUDO.

Σ.Μ.: Άρα, αν λάβουμε υπ' όψιν μας όλα αυτά, μαζί με το γεγονός ότι έχετε δημιουργήσει πέντε νέα kata, το FUDOKAN δεν είναι μόνον μία οργάνωση Καράτε αλλά είναι ουσιαστικά ένα νέο στυλ Καράτε.

I.J.: Ακριβώς! Το FUDOKAN-SHOTOKAN Καράτε είναι ένα νέο στυλ. Οι FUDOKAN καρατέκα αποτελούν την ελίτ του Shotokan, διότι κάνουν καράτε με έναν πιο επιστημονικό τρόπο. Έχουν παντρέψει το παραδοσιακό καράτε με την επιστήμη. Είναι άλλωστε κατοχυρωμένο σαν νέο στυλ. Το 1990, στο Σαντιάγο, στο Συνέδριο της ΙΤΚΦ, έγινε συζήτηση και

εκεί κατοχυρώθηκε το νέο στυλ. Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μόνον δύο νέα στυλ αναγνωρίστηκαν παγκοσμίως, το Kyokushin-Kai του Mas Oyama και το FUDOKAN!

Το στυλ FUDOKAN, βέβαια, ως ανεξάρτητο μπορεί να ανήκει σε όποια διεθνή αγωνιστική ομοσπονδία επιλέξει, στην WKF ή στην ΙΤΚΦ, χωρίς κανένα πρόβλημα.

Σ.Μ.: Τι ακριβώς σημαίνει FUDOKAN δάσκαλε;

I.J.: Ο sensei Kaze ονόμαζε το Dojo του στο Παρίσι FUDO CLUB! Έτσι μου δημιουργήθηκε η ιδέα για την FUDOKAN, που σημαίνει «το σπίτι της ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗΣ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑΣ».

Σ.Μ.: Το σύμβολο της «FUDOKAN» είναι ο τίγρης και ο αετός. Αυτό πώς ερμηνεύεται;

I.J.: Ο αετός είναι ο κυρίαρχος του Ουρανού και της Γης. Ο Yoshitaka Funakoshi είναι ο αετός, ο Gichin Funakoshi είναι ο τίγρης. Η ευφυΐα ήταν ο Yoshitaka. Μία άλλη αντίληψη για το σύμβολο είναι: «Να επιτίθεσαι σαν τα κύματα του ωκεανού και να κάνεις μπλοκ, τόσο δυνατό σαν ένα δέντρο 100 χρόνων».

Σ.Μ.: Κάποια στιγμή αναζητήσατε ξανά καινούργιο δάσκαλο. Γιατί έγινε αυτό;

I.J.: Ενώ ιδρύσαμε τη FUDOKAN η οποία άρχισε με πολύ γρήγορο ρυθμό να εξαπλώνεται σε όλη την Ευρώπη, ο sensei Kaze υπέγραψε ξαφνικά - και χωρίς να με ενημερώσει - συμφωνία με τον Delkur και τη WUKO. Αυτό υπήρξε καταλυτικό για τη σχέση μας. Έμεινα εκτεθειμένος. Στο κάτω - κάτω δεν ήμουν ο οποιοσδήποτε τυχαίος. Ήμουν τότε 6ο Dan J.K.A. και καθηγητής Πανεπιστημίου και περίμενα διαφορετική αντιμετώπιση.

Σ.Μ.: Ο τρίτος δάσκαλός σας, λοιπόν, είναι ο sensei Nishiyama.

I.J.: Η γνωριμία μου με τον sensei Nishiyama είναι παλιά και όταν έμεινα χωρίς δάσκαλο τον παρεκάλεσα να με δεχθεί. Ο sensei Nishiyama είναι ο μοναδικός εναπομείνας από τους μεγάλους δασκάλους που είχαν ιδρύσει την παλιά J.K.A. Η οικογένειά του έχει αριστοκρατική καταγωγή (από τον αυτοκράτορα Χιροχίτο) και αυτό τον χαρακτηρίζει ως άνθρωπο.

Σ.Μ.: Προηγουμένως μου είπατε ότι υπήρξατε Αντιπρόεδρος της WUKO. Γιατί αποχωρήσατε;

I.J.: Στην τελετή που έγινε αμέσως μετά την εκλογή μου ως Αντιπροέδρου της WUKO, ο Ντελκούρ ύψωσε το ποτήρι του σε πρόποση και είπε:

«Ας πιούμε προς τιμή των νικητών των αγώνων της WUKO». Εγώ διαφώνησα διότι η WUKO, όπως εξελίχθηκε, στην πραγματικότητα δεν κάλυπτε όλους τους Καρατέκα και σηκώθηκα και είπα: «Μόνον που οι μισοί Καρατέκα είναι εκτός WUKO». Κάποιος μετέφρασε αυτό που είπα στον Sasakawa, τον Πρόεδρο της WUKO, έναν αρκετά επικίνδυνο άντρα. Η επόμενη ανατολή δεν με βρήκε στο Παρίσι. Δύο χρόνια αργότερα, στο Portlan, ο sensei Nishiyama ίδρυσε την ITKF και έτσι άρχισε ο πόλεμος των δύο Παγκοσμίων Ομοσπονδιών.

Σ.Μ.: Πώς βλέπετε σήμερα, μετά από τόσα χρόνια, την WKF την μετεξέλιξη της WUKO;

Ι.Ι.: Κατάφερε να έχει την αποδοχή υπερ-τριπλάσιων χωρών, έφταξε ασφαλείς και θεαματικούς κανονισμούς αγώνων. Είναι μία άρτια Ομοσπονδία για το αγωνιστικό καράτε.

Σ.Μ.: Με εκπλήσσετε!

Ι.Ι.: Αλλά... αυτό δεν φτάνει. Το καράτε είναι κάτι πιο συνολικό. Δεν είναι μόνον αγώνες. Πόσα χρόνια μπορεί κάποιος να κάνει αγώνες; 15 ίσως. Μετά τι θα κάνει;

Το καράτε δεν είναι μόνον ανταγωνισμός, μόνον kata και kumite. Είναι ένας τρόπος ζωής, ένας τρόπος σκέψης, ένας τρόπος παιδείας, ένας τρόπος επιλογών και ένας τρόπος σωστής και επιστημονικής σωματικής άσκησης. Μια αγωνιστική ομοσπονδία δεν μπορεί να το δώσει αυτό, δεν αποτελεί άλλωστε τον σκοπό της. Πρέπει να υπάρχει μια μεθοδολογία που να συνδυάσει όλα αυτά που προανέφερα και αυτό ακριβώς προσπαθούμε να δώσουμε στη FUDOKAN.

Το σπόρ καράτε είναι ένα ωραίο παιχνίδι για παιδιά, αλλά τέτοια παιχνίδια υπάρχουν πολλά στο «εμπόριο». Το παραδοσιακό καράτε είναι στενά δεμένο με το BUSHIDO. Θα μου πεις ζούμε στον 21ο αιώνα. Ωραία, αλλά οι ηθικές αξίες δεν πρέπει να πάσουν να αποτελούν το ιδεολογικό υπόβαθρο του παραδοσιακού καράτε. Αξίες στη διατήρηση των οποίων το παραδοσιακό καράτε εμμένει πεισματικά. Το καράτε για μένα λοιπόν είναι μια τέχνη υψηλής ηθικής και ένα άθλημα για την υψηλή διανοήση, που στοχεύει στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας μέσω της συνεχούς προσπάθειας για μόρφωση και αυτογνωσία.

Για να καλλιεργηθούν όλα

αυτά χρειάζεται μια ολόκληρη ζωή και οι καρατέκα που σταματούν τους αγώνες θα πρέπει να σκέφτονται ότι τώρα έχουν να κερδίσουν πολλούς άλλους αγώνες μέσα στη ζωή και πρέπει να εξελιχθούν και να κάνουν πιο ουσιαστικό καράτε, παραδοσιακό καράτε.

Σ.Μ.: Ποια είναι η εξάπλωση του FUDOKAN στον κόσμο αυτή τη στιγμή;

Ι.Ι.: FUDOKAN-SHOTOKAN καράτε υπάρχει αυτή τη στιγμή σε 45 χώρες.

Σ.Μ.: Ποιόν από τους Ιάπωνες Καρατέκα εκτιμάτε περισσότερο;

Ι.Ι.: Ο Tanaka είναι στενός μου φίλος

«Το καράτε είναι ένας τρόπος ζωής, ένας τρόπος σκέψης, ένας τρόπος παιδείας, ένας τρόπος επιλογών και ένας τρόπος σωστής και επιστημονικής σωματικής άσκησης».

και ένας από τους Ιάπωνες που σέβομαι. Κανένας δεν μπορεί να τον αγοράσει για όλο το χρυσάφι του κόσμου. Είναι πολύ καλός δάσκαλος, δυστυχώς όμως ο περισσότεροι άνθρωποι δεν τον καταλαβαίνουν, διότι ήταν πάντοτε μπροστά από την εποχή του. Πιστεύω ότι είναι ο μεγαλύτερος Καρατέκα στον κόσμο σήμερα και νοιώθω πολύ χαρούμενος που αγωνίστηκα μαζί του.

Σ.Μ.: Ο αγώνας σας με τον sensei Tanaka στο Λος Άντζελες έχει περάσει στην ιστορία!

Ι.Ι.: Το σκόρ μου με τον Tanaka είναι Hikiwake (ισοπαλία). Έχασα από

αυτόν στο Λος Άντζελες. Τον κέρδισα το 1977 στο ομαδικό kumite. Οι ομάδες μας (Ιαπωνία-Γιουγκοσλαβία) έφτασαν στον τελικό. Προηγουμένως είχα κερδίσει τον Watanabe, αυτός ήταν αρχηγός της Βραζιλίας και εγώ

της Γιουγκοσλαβίας. Στον τελικό, λοιπόν, ο Tanaka ήταν ο αρχηγός της Ιαπωνίας και εγώ της Γιουγκοσλαβίας και τον νίκησα. Το σκορ μας είναι ιστορικά. Ελπίζω να συναντηθούμε άλλη φορά στον ουρανό για να αποφασίσει ο απόλυτος κριτής!

Σ.Μ.: Σας ακούω όλες αυτές τις ημέρες να επικαλείσθε συχνά τον Θεό και παρατήρησα ότι φοράτε σταυρό.

Είστε θρησκευόμενος;

Ι.Ι.: Ασφαλώς και πιστεύω στον Θεό. Είμαι Σέρβος, Ορθόδοξος Χριστιανός. Πολλοί με ρωτάνε: «Μα αυτό δεν έρχεται σε αντίθεση με το Bushido (κώδικας των Samurai);»

Και απαντώ ότι σέβομαι απεριόριστα τον κώδικα του Bushido αλλά μήπως η ορθόδοξη χριστιανική λατρεία δεν αναφέρεται συχνά σε Αγίους Πολεμιστές; Στον Άγιο Νικηφόρο, τον Άγιο Γεώργιο, τον Άγιο Δημήτριο, τον Άγιο Φανούριο!

Σ.Μ.: Είναι γεγονός ότι η γενιά σας έχει αναδείξει πολλούς Καρατέκα που ξεπερνούν κατά πολύ τον μέσο όρο!

Ι.Ι.: Ναι, ήταν μία αυτόφωτη γενιά. Ο Tanaka, ο Kisasa, ο Otsi, ο Oisi, ο Takashi, ο Oueki κ.α. Από εμάς όλους κανένας δεν επαναλήφθηκε.

Σ.Μ.: Κάποιοι θα αναρωτηθούν τι σημαίνει Shinam.

Ι.Ι.: Shinam είναι αυτός που καθοδηγεί τους δασκάλους, τους sensei. Αυτή είναι κατά κύριο λόγο η δική μου δουλειά, να καθοδηγώ τους sensei της FUDOKAN, να τους εκπαιδεύω και να τους δίνω τα προγράμματα και τα εφόδια για να βελτιώνονται καθημερινά.

Σ.Μ.: Ως καθηγητής της αθλητιατρικής πώς προσεγγίζετε τους μαθητές σας;

Ι.Ι.: Το πρώτο πράγμα που κοιτάω – κάτι το οποίο αισθάνομαι υποχρεωμένος να κάνω – είναι η υγεία των μαθητών μου. Αρκετοί από αυτούς είναι επαγγελματίες και πρέπει να τους προστατέψω διότι ζουν από το καράτε.

Επειδή αναγκάζονται να επαναλαμβάνουν πολλές φορές συγκεκριμένες κινήσεις, υπάρχει πιθανότητα να σπάσουν τένοντες ή μυώνες. Κάθε φορά, λοιπόν, που έχω την ευκαιρία τους δίνω συμβουλές και επειδή οι περισσότεροι μαθητές μου είναι έξυπνοι άνθρωποι προσπαθούν και εφαρμόζουν τις τεχνικές καράτε με πιο ασφαλείς τρόπους.

Σ.Μ.: Μία συμβουλή, δάσκαλε, προς τους Έλληνες που θα ήθελαν να διερευνήσουν σε βάθος το Καράτε-ντο;

Ι.Ι.: Μη βιάζεστε να μάθετε Καράτε. Προχωρήστε αργά-αργά, αφού

βρείτε προηγουμένως τον κατάλληλο δάσκαλο. Ο καλός δάσκαλος σε συνδυασμό με την επιστημονική μεθοδολογία θα σας οδηγήσουν ψηλά, σε μεγάλα οφέλη. Καλός δάσκαλος είναι αυτός ο οποίος ερευνά συνέχεια και έχει βασικές γνώσεις ανθρώπινης φυσιολογίας και αθλητικής προπόνησης.

Σ.Μ.: Πώς αισθάνεστε που μετά από 7 χρόνια ξανάρχeste στην Ελλάδα;

Ι.Ι.: Πολύ χαρούμενος. Θέλω να ευχαριστήσω εσένα και τον κ. Χάρη Δούρο για την τόσο αναπάντεχη πρόσκληση και για τη φιλοξενία. Θέλω επίσης να ευχαριστήσω και το περιοδικό «Μονοπάτι» το οποίο μου έδωσε την ευκαιρία να εκφράσω τις απόψεις μου.

Σ.Μ.: Κι εγώ σας ευχαριστώ Shinam. Εις το επανιδείν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους βοήθησαν υλικά και ηθικά ώστε να εξασφαλιστούν οι προϋποθέσεις για την επιτυχή διοργάνωση του σεμιναρίου: Την Πρόεδρο του Οργανισμού Νεολαίας και Άθλησης του Δήμου Αθηναίων, Αντιδήμαρχο κ. Αγγελική Κανελλοπούλου, τον τμηματάρχη κ. Μιχάλη Μαντζιώρη, καθώς και τους πολύ καλούς φίλους Άγγελο Χαριτόπουλο και Χάρη Δούρο.

Σ.Μ.

